

ρον ἵνα μὴ ἀνατριχιάσας ὑπὸ τοῦ ψύχους, νομισθῆ ὅτι ἀπὸ τοῦ φόβου τρέμη, προσηυχῆθη θερμότερα καὶ περὶ τῆς 10 ὥραν κατῆλθεν εἰς τὸν κῆπον, τὸν ὁπαῖον ἐμελλε νὰ δεῖλθῃ εἰς μεταβῆ εἰς Οὐίτεκλλην.

Πολλοὶ λόχοι περὶ τοῦ περιέμενον ἐνταῦθα, εἰς δύο παρασταγμαίνοντες ἔθεν καὶ ἔθεν στίχους προηγεῖτο δὲ ἀπόπτισμα δορυφόρων μετ' ἀναπεπταμένων σημειῶν καὶ ἡ τυμπάνοκρουσία ἐκάλυπτε πύλας καὶ φωνάς. Δεξιᾷ τοῦ βασιλέως ἐξέλιξεν ὁ ἐπίσκοπος Γουόλφον, ἀριστερᾷ δὲ ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς συνταγματάρχης Γουάιντων, ἀσκήτης, ἐν γένει μετὰ πλείστης προστινευχθεὶς πρὸς τὸν Κάρολον εὐπρεπεῖα καὶ τούτου ἕνεκα παρακληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ νὰ μὴ τὸν καταλίπῃ μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας. Ὁ Κάρολος συνωμίλει μετ' αὐτοῦ κατ' ὄδον, τὸν ἐλάλητε περὶ τῆς κηδεύσεως του, περὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς οὓς ἐπεθύμει νὰ ἀνατεθῆ ἡ περὶ τούτου ἐπιμέλεια, προβαινῶν, τὸ ἦθος ἀγαθόν, τὸ βλέμμα λαμπρὸν, σταθερὸν δὲ τὸ ὄμμα, περιπατῶν μάλιστα ταχύτερον τοῦ στρατοῦ καὶ ἀπορῶν διὰ τὴν βιαδύτητα τούτου. Φθάσας εἰς Οὐίτεκλλην, εἰσῆλθε εἰς τὸν κητώνα, ἐκρινώθησαν ἐνταῦθα, δὲν ἤλεθε νὰ γευματίη, ἔραγεν ὁμοῦς ἐν τῷ μύχρῳ ἀγροῦ, ἐπιέν ἐπιπύρον οἴνου καὶ, τελευταίως περὶ τῆς μίαν ὥραν, ἐκίνησε νὰ μεταβῆ εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης. Πραεῖθ δὲ διὰ τοῦ μεγάλου ἐπιπύρου, πάντοτε ἐν μέσῳ δύο στίχων στρατιωτῶν, ἄπειροι ἄνθρωποι εἰσώρηταν ἐνταῦθα, περὶ ὧν τὸν κίνδυνον, καὶ ἰστάμενοι ὀπισθεν τῆς φρουρᾶς, προσήρχοντο ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, κατ' ὅσον οὐδὲς διήρητο· οἱ δὲ στρατιῶται, τιωπηλοὶ καὶ αὐτοὶ ὄντες, δὲν τοὺς ἀπέκρουον. Εἰς τὴν ἀκρὴν τοῦ ἐπιπύρου, θύρα ἀνοικθῆσα ἀπὸ τῆς προτερίας ἐν τῷ τρυφῷ ἐπὶ ἄριστος εἰς τὸ θανατικὸν ἰκρίωμα, ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ, μελανοστόλου ὄντος, δύο ἄνδρες ἰστάμενοι περὶ τὸν πάλικον, ἀμρότεροι φέροντες ἐν δύο κατὰ κητώνα καὶ πρὸς ὅσον. Ὁ βασιλεὺς προῆλθεν ὑψαύχην, περικρινώσας ἀπὸ τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀντίῳ τὸν λαόν, πρὸς ὃν ἤλεθε νὰ δευλήθῃ ἀλλὰ ἡ πλειεῖα ἀεὶ κατενεύχτο ὑπὸ στρατευμάτων, οὐδεὶς δ' ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ. Ὄθεν στραφεὶς πρὸς τὸν Γουάιντων καὶ τὸν Γουάιντων, « Ὑμεῖς μόνον εἰμπορεῖτε νὰ μὲ ἀκούσατε, τοὺς εἶπεν, εἰς ὑμᾶς λοιπὸν θέλω εἶπει λέξεις τινάς » καὶ ἀπέθυσσε τῶντι πρὸς αὐτοὺς λογιόριον, τὸ ὅτι οὗτοι εἶχε παρασκευάσει, ἐμδριθῆς καὶ ἀπκῆς μέχρι ψυχρότητος, ἀγωνιζόμενος μόνον ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐπολιτεύθη ὀρθῶς, ὅτι ἡ καταπάτησις τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων ἦτο ἡ ἀληθὴς αἰτία τῶν δυστυχημάτων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς μηδὲν ἔσπευε νὰ μετέβῃ τῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ ὄρω τούτῳ καὶ μόνῳ, τὸ κράτος ἠδύνατο νὰ ἀνακτήσῃ τὴν εὐρίην καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Τελειώσας δὲ τὸν λόγον, τοῦ ὁποῖου διαρκούντος βραχυτάτη ἐπεκράτει σιωπῆ, ἀπέβηκε τὸν ἐπενδύτην καὶ τὸ παράσημον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔδωκε τὸν Ἁγίον Γεώργιον εἰς τὸν ἐπίσκοπον, εἰπὼν αὐτῷ τὴν λέξιν « Remem-ber (ἐνθυκοῦ!) τῆς ὁποίας ἡ ἐνοικε οὐδέποτε διεκρινήθη ἀπέβηκε τὸ ἐνθύμν, ἐρόρετε πάλιν τὸν

ἐπενδύτην, καὶ, στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, « θέλω προτευχῆθη ἐπὶ τινὰς στιγμάς, τὸν εἶπεν. Ὄταν δ' ἐκτείνω τὰς χεῖρας, τότε . . . » Καὶ προσηυχῆθη τῶντι ἐν σιωπῇ ἐπὶ τινὰς στιγμάς, καὶ ἔτεινε τὰς χεῖρας, καὶ τὸ ἀνοικθῆμα ἀπετελέθη. Μικρὰ καὶ ὑπόκωφοι οἰμωγὴ ἠκούσθη τότε περὶ Οὐίτεκλλην, ἄπειροι δὲ ἄνθρωποι ὤρηταν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ θανατικοῦ ἰκρίωματος εἰς νὰ βαψοῦσι τὰ μάκτρατων εἰς τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο αἷμα. Ἀλλὰ δύο ἰππικὸν σώματα, ἀπὸ ἀντιθέτων προελθόντα σημειῶν, διεσκέδασαν τὸ πλῆθος καὶ μετὰ ἐπταήμερον εἰς Οὐίτεκλλην ἐκθεσιν τοῦ νεκροῦ, κηδεύθη οὗτος εὐπρεπῶς εἰς Οὐίνδσοριον.

Οἱ ἄνθρωποι οἱ διαπράξαντες τὸ πῶλημα τοῦτο, οὐ μόνον ἠθικῶς ἐκακούρησαν, ἀλλὰ καὶ ἔσφαλον πολιτικῶς, διότι παρέσχον εἰς τὸν ἡγεμόνα, τὸν πρότερον ἐπὶ ταῖς ἀμαρτήματιν αὐτοῦ καὶ μόνον εἰς τὸ ἔθνος γνωστὸν, ἀφορμὴν, νὰ ἀναδείξῃ, ἀπὸ σκηπῆς μεγάλης, θεωμένων τῶν αἰώνων ὄλων καὶ ὄλων τῶν ἐθνῶν, τινὰς τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἵτινες αἰείποτε κινουσι τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων, νὰ ἀναδείξῃ τὴν μεγαλοφροσύνην ἀνδρὸς γενναίου, τὴν ἐνοχίαν καὶ πραότητα χριστιανοῦ ἀληθοῦς. Τοιαύτην δὲ κατασκευάσας τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, ὥστε ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἄπαντος τοῦ βίου πολέμιος διατελέσας τῶν τῆς Ἀγγλίας ἐλευθεριῶν, κατήνησε νὰ ἀποθάνῃ μάρτυς τῶν ἐλευθεριῶν τούτων. Ποτὲ δημαγωγὸς δὲν ἐπροξήνησε τσαυτὴν ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἐντύπων, ὅταν ὁ δέσμιος ἐκεῖνος βασιλεὺς, ὅς τις, ἐν τῇ ὑστάτῃ ταύτῃ ὥρᾳ, ἀεραῖαν μὲν ἐτήρησε τὴν δικτατορίαν αὐτοῦ ἀξίαν, ἀτρόμητον δὲ ἀτενίσας ὀφθαλμῶν πρὸς τὸν προὔπτον θάνατον, ἔδωκε φωνὴν εἰς τὰ στήθηματὰ τοῦ τυραννομένου αὐτοῦ λαοῦ, γενναίως ἀπεποιήθη νὰ ἀπολογηθῆ ἐνώπιον δικαστηρίου κρανοῦ, ἀτέταξεν εἰς τὴν βίαν τοῦ στρατοῦ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολιτεύματος, ἐρώτησε δυνάμει τίνος δικαιώματος ἡ βουλή τῶν κοινοτήτων ἐστερήθη τῶν ἀξιοτέρων αὐτῆς μελῶν, δυνάμει τίνος δικαιώματος ἡ βουλή τῶν Λόρδων ἀφῆρέθη τῆς νομοθετικῆς αὐτῆς ἐξουσίας, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ὀλολύζοντες αὐτοῦ ἀκρατάς, ὅτι ἀγωνίζεται οὐ μόνον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνων. Τὰ παρελθόντα ἀμαρτήματα ἐλησμονήθησαν· ὁ Κάρολος παρέστη ὡς ὁ ἐσχατος καὶ γενναϊότερος τῶν ἐλευθέρων τῆς πατρίδος θεσμῶν ὑπέρμαχος· ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης σφοδρὰ παρήχθη ἐν τῷ ἔθνει ἀντίδρασις ὑπὲρ τῆς μοναρχίας καὶ τοῦ ἐξωθέντος βασιλείου οἴκου, ἀντίδρασις, ἥτις δὲν ἐπαυσε προαγομένη μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἠνωρθώθη ὁ θρόνος καὶ ἅπαντα ἡ ἀρχαία αὐτοῦ λαμπρότης καὶ ἀξία.

ΑΚΑΡΙΑΙΑ ΑΝΑΒΛΑΣΤΗΣΙΣ ΑΝΘΩΝ.

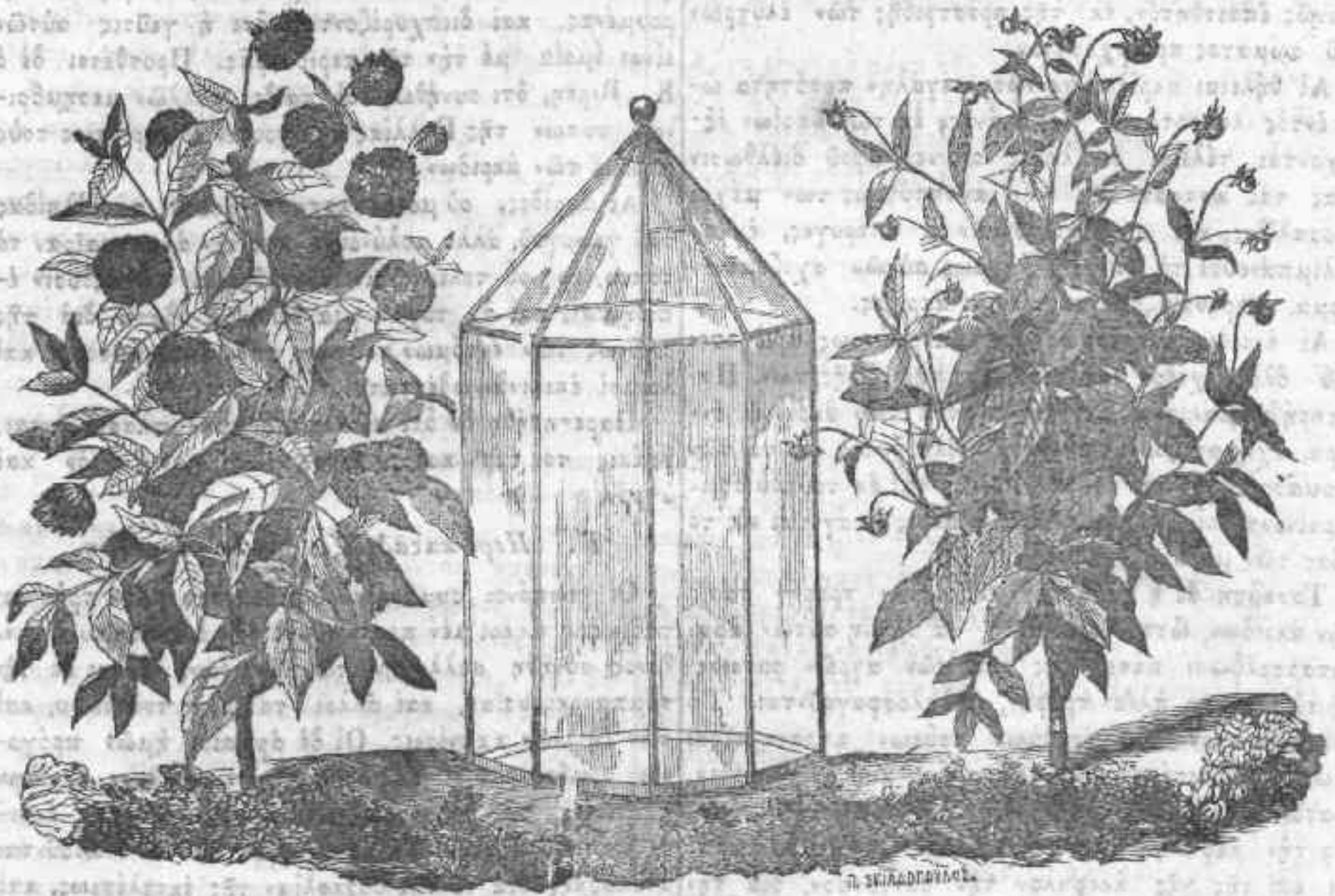
Ὁ Γαλλικὸς τύπος διεσάλπισε πρό τινῶν μηνῶν νέαν τινὰ ἐφεύρεσιν τὴν ὁποίαν γνωστοποιούμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Πανδώρας, ἀπεκ-

δυόμενοι ὁμοίως πάσης [εὐθύνης] διότι, ἐννοούμεν μὲν τὴν ἐφευρέσιν τῶν ἀτμοκινήτων μηχανῶν, τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου, καὶ αὐτῶν εἰσέτι τῶν ἀεροπόρων πλοίων, ἐννοούμεν, δηλαδή, ὅλας ἐκείνας τὰς ἐφευρέσεις αἵτινες, ὅσοι περᾶσται καὶ ἂν ἦναι, πηγαῖζουσιν ἐκ συνδυασμῶν μὴ παραβιάζόντων τοὺς ἀντικειμένους κανόνας τῆς φύσεως. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἐξ ἰδίης κατασκευὴν μηχανῆς ἀναπληρούσης τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, περὶ ἧς ἐγράφησαν ὀλίγα ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ, καὶ πῶς τὴν ἀκαριαίαν ἐλάσθησιν, καὶ αὐτῆσιν, καὶ ἐξάνθησιν τῶν ἀνθέων καὶ τῶν ἀνοιμακίων καὶ κλάκας, καὶ τὴν ἐν βότῃ ὀφθαλμοῦ ἀναπτύξιν ῥόδου, φέρει εἰπεῖν, καλλιγράφου;

ἡσοῦ ἄρα κτηροθώσωμεν νὰ ὑπάγωμεν νὰ πισθῶμεν ἰδίως ὀφθαλμοῖς, ἅς τέρψομεν ταύλαχιστον [αὐτοὺς] παρατηροῦντες τὴν εἰκόνα τοῦ μαγικοῦ ἀνθοκομείου, ἀλλὰ ὁ στήροῦτε, τὰς ἀμυβολίας μας.

ΠΕΡΙ ΑΚΡΙΔΟΣ.

Ἡ ἀκρίδα, ἣ καλεῖται κατὰ τὴν θείαν Γραφήν, ὑπῆρξε μία τῶν ἐπὶ τὰ κληγῶν τῆς Αἰγύπτου, καταμαρτυρεῖται

Ἀκαριαία ἀναβλάστησις ἀνθῶν.

Καὶ ὁμοίως, ἔχει μόνον ὁ ἐν Πρεζβίσις Γάλλος, Ἐβέρτος ἐπαγγέλλεται τοιαύτην δύναμιν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας παραπέμπουσι τὸν δυσπιστοῦντα εἰς τὸ ἐν Boulevard Montmartre ἀνθοκομεῖον τοῦ θαυμαστοποιῦ, διὰ νὰ πειθῆ ἰδίως ὁμοίως περὶ τῆς ἀληθείας. Ἄγνωστος, προσθέτουσιν, εἶναι ἡ μέθοδος του· ἀλλ' ὅστις ἀμυβᾷ περὶ αὐτῆς, ἅς ὑπάγη νὰ ἴδῃ τὸν μάγον τοῦτον, καὶ θελεῖ ἐνώπιον ἐνώπιον τῶν ὠραίων καὶ εὐωδουμένων μαρτυριῶν τῆς ἐφευρέσεώς του, ἐνώπιον, δηλαδή, λευκιδίων, καὶ δεινῶν, καὶ ῥόδων, καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνθῶν ἐλάστανόντων ἐν ἀκρίδῃ.

Ὁμολογητέον ὁμοίως ὅτι τὸ δεικνυόμενον ταῦτο μέσον πρὸς μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς μας, εἶναι μὲν εἰς ἄκρον εὐχρηστον, ὅχι ὁμοίως καὶ πολλὰ εὐχολον. Ἐ-

πρὸ τινῶν ἐτῶν τὰς πεδιάδας πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, κατατρέφουσα προϊόντα καὶ δειροφυτείας. Προσεγγιζούσης λοιπὸν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ μάστιξ αὐτῆ ἐνδεχόμενον ν' ἀναρᾷ, ἐνομίσαμεν εὐλογον νὰ πραγματευθῶμεν περὶ τοῦ φθοροποιῦ τούτου ἐντόμου, καὶ τὴν πραγματείαν ταύτην διαιροῦμεν, πρὸς περισσοτέραν εὐκρίνειαν, εἰς τρία μέρη· α'. εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἐντόμου, β'. εἰς τὰς ιδιότητας αὐτοῦ, καὶ γ'. εἰς τὰ μέτα τῆς καταδιώξεως.

Α'. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἀκρίδος. Ἡ κεφαλὴ τῆς ἀκρίδος, ἠκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἔμπροσθεν μέρος, εἶναι πρασίνη, αἱ γνάθοι αὐτῆς μελαναί, ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου καὶ τῶν πλαγίων αὐτῆς μερῶν εὐρίσκονται ὑπομέλανοι γραμμαί. Ὁ θώραξ, συνεσταλμένος πρὸς τὰς λαγόνας, εἶναι πρα-